

tusaque, rhois vice obsoniis ammiscentur, cœliacôisque iuuant. Radicis verò cortex decoctus in aqua & potus, aluum soluit, latas ventris tineas expellit, & iis auxiliatur qui aconitum hauserint. Folia trita cum oleo imposita, ambustis igni medentur. Cocta verò in aqua pluuia cum vitis sicique nigrae foliis, capillum tingunt. Succus foliorum cyathi mensura potus, à phalangio demorsis opitulatur. Corticis autem & foliorum decocto dentes aptissimè in dolore colluuntur. Cæterùm radix circa mellem circumfossa & incisa dat succum, qui quodammodo concretus postridie reperitur. Is ad dentium dolores efficax est: tubercula discutit, aluúmque purgat.

De Sycomoro. CAP. CLXXXI.

SYCOMORVM aliqui etiam sycaminum vocant: cuius fructus Sycomoron quoque propter ignauum infirmumque saporem appellatur. Est autem arbor magna, fico similis, largo succo abundans, foliis mori. Fructum ea ter quaterve anno profert, non è summis ramis, vt ficus, sed è caudice ipso, caprifico similem, grossis dulciorem, sine granis interioribus: qui que non maturiscit, nisi vngue ferròve scalpatur. Nascitur plurima in Caria, Rhodo, aliisque locis non multi tritici feracibus: vbi propter fructus

ctus perennitatem in rei frumentarię penuria iuuamentum affert. Est porro fructus aluo utilis, & perquã exile præbet alimentum, stomachoque aduersatur. Liquorem verò fundit arbor primo vere, priusquã fructum proferat, lapidis ictu summo cortice desquamato: si enim frangantur altiùs, nihil quicquam emittit. Spongia aut velle lacryma colligitur, quæ siccata & in pastillos coacta, fictili vase reponitur. Vim habet is liquor emolliendi, vulnera conglutinandi, & ea discutiendi quæ agrè maturantur. Bibitur etiam, neenon & illinitur contra serpentium morsus, in scirrhum induratos lienes, stomachi dolores atque perfriktiones. Celeriter verò teredinem sentit.

De fico Cypria. CAP. CLXXXII.

Gignitur & in Cypro arbor specie differens: quippe quæ vltimus cùm sit, folia sycamini refert: fructum verò gerit prunorum magnitudine, & quã pruna ipsa dulciorem. Cætera omnia antedictis similia sunt.

De ficubus. CAP. CLXXXIII.

FICI maturæ recentes, stomachum lædunt, aluũque soluunt: sed contracta ab iis alui fluxio facillè cohibetur: papulas euocant, sudorẽsque mouent: sitim sedant, calorẽmque restinguunt. Siccæ verò, sunt alibiles & excalfactoriæ: sitim magis afferũt,

aluoque sunt vtilis: at stomachi aluique rheumatismis contrariæ: gutturi autem, arteriæ, vesicæ ac renibus magnificè vtilis: nec non & iis qui ex longa valetudine decolorati sunt, anhelatoribus, comitialibus atque hydropicis. Feruefactæ cum hysso & potæ, quæ pectore continentur expurgant: veteri tussi ac diuturnis pulmonum vitis conueniunt: aluum quoque molliunt cum nitro & cnico tusæ, deinde manducata. Ipsarum decoctum, arteriæ ac tonsillarum inflammationibus gargarizatu prodest. **Quin** & cataplasmatibus ex hordeacea farina miscetur, itémque in muliebres foras cum scœnogræco aut ptissana. Cæterùm cum ruta coctæ, ad tormina infunduntur. Coctæ, deindeque tritæ ac impositæ, duritias discutiunt, parotidas & furunculos emolliunt: panos maturant, efficaciusque, addita iride, nitro, aut calce viva. Crudæ quoque si cum antecedentibus tundantur, eadem efficiunt. Cum mallicorio, pterygia repurgant. Cum atramento sutorio, medentur ægrè sanabilibus malignisque tibiæ fluxionibus. **Quin** & in vino defervefactæ, additis absinthio & hordeacea farina, vtiliter hydropicis illinuntur. Crematæ & cerato admistæ, pernionibus medentur. Quod si crudæ terantur, & liquido sinapi exceptæ, auribus indantur, sonitus

thni-

tusque sanant. Porrò tam syluestris quàm fatiux fici lacteus succus, coaguli modo lac contrahit, coagulatúmque aceti modo dissoluit. Idem corpora exulcerat, ora vasorum reserat, aluum soluit & vterum relaxat, cum trito amygdalo potus: menses quoque ciet, appositus cum oui luteo aut cera Tyrrenica: podagricorum cataplasmatís cum farina scenigræci & aceto utilis: lepras verò, lichenas, maculas à Solis ardore contractas, vitiligines, psoras vlceraque capitis manantia cum polenta expurgat. Instillatus plagæ, percussis à scorpione, venenatorum ictibus & canis morfibus auxiliatur: dentium dolori prodest, lana exceptus & in eorum cauis additus: denique formicosam verrucam tollit, præmunita carne quæ in ambitu est, farina subacta.

De Ficu sylvæ.

CAP. CLXXXIII.

Hæc eadem præstat succus è teneris syluestris fici cauliculis, quandiu lacteo liquore prægnant; necdum oculus egerminavit. Tum enim hi tusi exprimuntur, & succus siccatus in umbra reponitur. Porrò & liquor & succus ad exulceratoria medicamenta vsurpantur. Decocti verò cum bubulis carnibus ficulnei surculi, efficiunt vt hæc facilius parcòquantur. Lac quoque red-

ditur maiore soluendi vi præditum, siquidē inter coquendum ficulneo eiusmodi surculo spathæ loco moueatur.

De Grossis. CAP. CLXXXV.

Grossi, quæ à nonnullis erinei nominantur, coctæ & illitæ, collectionem omnem strumalque emolliunt. Cruda verò cum nitro & farina impositæ, fornicationes thymolque tollunt. Quin & hæc eadem ipsa folia possunt. Cum aceto autem & sale illita, vlcera in capite manantia, surfures & epinyctidas sanant. Iis quoque sicofæ scabræque genæ perfriantur. At nigræ ficus foliis ramulisve vitiligines albæ perunguntur. Faciunt quoque aduersus canum morsus cum melle, & ad vlcera quæ faui, Græcis ceria, vocantur. Grossi cum papaueris syluestris foliis ossa extrahunt: furunculolque cum cera discutiunt. Cæterum cum eruo ac vino impositæ, contra muris aranei morsus & scolopendræ venena prosunt.

De Lixiuio ficis. CAP. CLXXXVI.

Fit & è crematorum tam syluestris quàm fatiæ ficus cauliculatorum cinere lixiuum. Sed cinerem plurimum diutissimèque macerari oportet. Vtile porrò est ad medicamenta caustica, & partibus prodest gangræna tentatis. Nam expurgat & consumit quæ excrefcunt. Vfus verò hic est, vt eo imbuta subinde

subinde spongia superponatur. Interdum & infunditur, quemadmodum dysentericis, & in vetustis fluxionibus, nec non & sinibus cuniculatim depascentibus, iisque magnis. Etenim purgat, conglutinatur, carne replet, & oras committit, eque ac emplastra que cruentis vulneribus imponuntur. Propinatur & ad sanguinem in grumos concretum: itemque contra præcipitationes, rupta atque conuulsa, cum aquæ cyatho recens excolatum, admisto olei exiguo. Cœliacis ac dysentericis per se cyathi mensura datum auxiliatur. Neruorum vitiis & conuulsis ex oleo conuenienter illinitur: quippe quod sudores moueat. Bibitur & aduersus gypsi potum, phalangiorumque morsus. Eisdem porro effectus exhibent lixiuia reliqua, præsertimque quernum: omnia verò astringendi vi pollent.

De Persea. CAP. CLXXXVII.

PERSEA arbor est in Ægypto fructum ferens cibo idoneum, stomacho vtilem: in quo phalangia cranocolapta nomine reperiuntur, præsertim verò in Thebaide. Arida folia trita & inspersa, profluentem sanguinem sistendi vim habent. Hanc arborem prodidère nonnulli in Perside quidem exitiosam esse: translata verò in Ægyptum, natura mutata in cibos receptam.

De Iberide. CAP. CLXXXVIII.

IBERIS, siue cardamantica, folia habet nasturtij, vere virentiora. Caulis longitudo cubitalis est, plus minusve: locis incultis nascitur. Æstate porrò lacteum florem promit, ac tùm quoque efficacior est. Radices binas habet nasturtio similes, calfaciendi & adurendi vi præditas. Ipsæ enim ischiadicis vtilis, si cum axungia suilla salsa emplastri modo quaternis horis impositæ fuerint: deinde verò in balneum descendatur: ac postea oleo ac vino cum lana locus affectus perungatur.

Primi libri finis.

